

Trí thức mới sáng Chúa Nhỏ t h u nh lúc nào an ninh cũng bao vây tất cả những người không có thành tích biểu tình chống Trung Quốc

Liên tiếp trong năm tuấn lập vừa qua những cuộc biểu tình chống Trung Quốc ngày càng trở nên quen thuộc hơn đối với Việt Nam nói mà bất cứ cuộc biểu tình nào cũng không được xuất hiện, kể cả với lý do chống Trung Quốc xâm lược.

Giới trí thức đã có mặt trong các đoàn biểu tình như một nhóm cho thanh niên biết rằng kể cả những nhà không bao giờ thiêu trong lúc khó khăn nhất của dân tộc. Mác Lâm tìm hiểu thêm qua các nhận xét của những trí thức có mặt và theo gót những đoàn biểu tình qua bài viết sau:

Trí thức mới sáng Chúa Nhỏ t h u nh lúc nào an ninh cũng bao vây tất cả những người không có thành tích biểu tình chống Trung Quốc, những thành viên trong các tổ chức tranh đấu cho dân chúng cũng như những người tình nguyện bắt đầu với các tài danh chống phá nhà nước sẽ không có cơ hội bước ra khỏi nhà để tham gia xuống đường. Phương pháp bao vây cô lập này tỏ ra hiệu quả vì chính những người tình nguyện kinh nghiệm chống lại nhà nước sẽ làm cho đoàn biểu tình khó khăn.

Giới trí thức yêu cầu không thể thiếu

Tuy nhiên, số lượng mặt của những người hoạt động đấu tranh cho dân chúng là khi nào cần quan an

Vai trò của trí thức trong các cuộc biểu tình chống TQ

Tác Giả: Mác Lâm, biên tập viên RFA

Thứ Ba, 05 Tháng 7 Năm 2011 21:10

---

ninh không có lý do nào để đàn áp người đi biểu tình. Họ chỉ cần giữ trật tự và thỏa thuận tạm giữ một vài người để gây nhút nhát trong nhóm rồi sau đó phải thả ra trước áp lực của người biểu tình mà nhà chức trách phải nhượng bộ.

Giới trí thức có mặt tuy không nhiều nhưng cũng nói lên được sự đau khổ của họ trước các vấn đề xã hội còn của đất nước. Sự xuất hiện của họ làm cho thanh niên sinh viên phấn khích vì nghĩ rằng sau lưng mình vẫn còn nhiều bậc trí thức như họ, nhưng mặt khác cũng cho những ai còn chần chừ trước những buổi tập trung chống lại lòng yêu nước này. Giáo sư Phạm Duy Hiên, nguyên giám đốc Trung tâm Nghiên cứu Human Rights Đà Lạt cho biết lý do ông tham gia biểu tình như sau:

Tôi là một công dân, trong trường hợp này thì phải nghĩ đến đất nước mình chỉ còn những người khác họ lên tiếng được, tôi ông Chế tịch quyền, ông Thơ tịch quyền để lên tiếng cho tôi các hiệp hội hội ...tức là họ để lên tiếng còn tôi chỉ là một cá nhân một công dân mà tôi không biết lên tiếng ở đâu được thì tôi đi biểu tình!

Giáo sư Phạm Duy Hiên

-Tôi là một công dân, trong trường hợp này thì phải nghĩ đến đất nước mình chỉ còn những người khác họ lên tiếng được, tôi ông Chế tịch quyền, ông Thơ tịch quyền để lên tiếng cho tôi các hiệp hội hội Luật sư, hiệp hội doanh nghiệp ...tức là họ để lên tiếng còn tôi chỉ là một cá nhân một công dân mà tôi không biết lên tiếng ở đâu được thì tôi đi biểu tình!

Lý do thứ hai tôi không thể chịu đựng nổi những người đánh cá quê tôi là Quê Ngải, vợ con của bạn bè nhau ra trước bị bắt giam đóng cửa cửa hàng con mình và sau khi nghe tin họ bị bắt hiếp bóc lột ở biển Hoàng Sa thì tôi không thể chịu đựng được. Đó là hai lý do của bạn khi tôi nghĩ rằng phải xuất hiện được.

Tôi cho rằng cái việc tôi làm thì hiểu người khác vẫn có thể làm được và chính phủ không nên ngăn cản người ta làm gì, việc đó chỉ có lợi cho đất nước thôi không có việc gì mà chính phủ phải ngăn cản cả. Những người đi biểu tình để tôi thấy họ rất hiền hòa, rất có trách nhiệm nói cách khác là họ rất có văn hóa vì vậy không có gì đáng sợ cả.

Giáo sư Nguyễn Huệ Chi người tập trung nhiều lần tham gia biểu tình với các bạn trẻ kể lại cuộc biểu tình vào ngày Chúa Nhật 3 tháng 7 như sau:

-Tôi thấy dĩ nhiên bị bắt của cuộc biểu tình này chỉ mong muốn lòng dân mà nhà họ thông qua những hoạt

Vai trò của trí thức trong các cuộc biểu tình chống TQ

Tác Giả: Mác Lâm, biên tập viên RFA

Thứ Ba, 05 Tháng 7 Năm 2011 21:10

Đông cộng sản cũng như cộng sản trí thức. Hành trình đi từ Dải sông quán Trung Quốc đến nhà hát lớn có những việc diễn ra như thế này: Trước là khi đi đến Hai Bà Trưng thì tự nhiên ở trong một nhà nào đó có một thanh niên mang ra một thùng nước Lavie cho mọi người khát thì uống, chống biểu tình đã được người dân hát sấm hát mừng mừng dù người ta không nói ra

-Tôi thấy diễn biến của cuộc biểu tình ở thành phố lòng dân mạnh hơn thông qua những hoạt động cộng sản cũng như cộng sản trí thức.

Giáo sư Nguyễn Huệ Chi

Cuộc biểu tình có cái lý thú là có một ông già khi đến Nhà hát lớn ông lấy Violon ra ông lấy kéo, và ông già lấy lấy một miếng Nam ra, chống lại rằng đây là sự phản đối của Nam và Bắc rồi thì những người mà dù là tự phát chính tiếng đàn violon của ông lấy đã làm cho người khác đem theo một saxo-phon cũng đem ra thổi luôn làm cho không khí buổi biểu diễn như một sự hủy diệt của đoàn biểu tình

Giáo sư Ngô Đức Thọ thu được viên Hán Nôm thì cho rằng với con số một vài trăm người không thể so sánh với các cuộc biểu tình ở ngoài quốc gia vì tình thế của người đi biểu tình tại Việt Nam thì rõ ràng không thể đánh giá bằng con số, ông đưa ra nhận xét:

-Có những cuộc biểu tình 4,5 ngàn người vậy mà không phải là không hoành tráng, 100, 150 người đi đến ngã tư Hà Nội với một đội lớn như vậy ai ngờ người ta cũng nhiệt tâm cả. Bây giờ không khí sẽ hẳn không như ngày xưa, rồi thì bình thường, đi mấy trăm người với cờ hoa biểu tình hùng dũng như vậy, như thế là cuộc biểu tình hôm qua rồi thì tự nhiên được bên tuyên cáo trước Nhà hát lớn.

Giáo sư Ngô Đức Thọ nêu lên sự thất vọng vì sao Đông Cộng sản nào cũng sợ biểu tình vì ngay một doanh nghiệp cũng sợ người công nhân đòi hỏi quyền lợi bằng cách biểu tình vì đây là vũ khí chống lại họ, Giáo sư Thọ nói:

-Trong hoàn cảnh này thì những cuộc biểu tình có ý nghĩa rất đặc biệt. Hôm qua tôi đã suy nghĩ kỹ về vấn đề này, từ 1955 tức là từ ngày mà Hà Nội do chính phủ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa tiếp quản năm 1954 của Miền Nam sau 75 thì hiện tại người dân xuống đường biểu tình là vô cùng có ý nghĩa. Bởi vì nó gợi nhắc tuy rằng tôi không được xem ra.

-Trong hoàn cảnh này thì những cuộc biểu tình có ý nghĩa rất đặc biệt. Hôm qua tôi đã suy nghĩ về vấn đề này, từ 1955 tức là từ ngày mà Hà Nội do chính phủ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa tiếp quản năm 1954 cả Miền Nam sau 75 thì hiện tại tình hình dân chúng đứng ngoài tình là vô cùng có ý nghĩa.

Giáo sư Ngô Đức Thọ

Có lẽ mình cũng có vài ba cuộc biểu tình mà thôi vài nơi xa xôi xã nào đó cũng có thể có những cuộc biểu tình nhưng có đi chăng nữa những cuộc biểu tình đó truyền thông quốc tế, trong nước không biết đến. Hơn nữa nó lại gần đến vấn đề báo chí và truyền thông Việt Nam thì nó quá thiêng liêng.

Nếu nói ngược lại Nhật ngược lại Hàn quốc Thổ Nhĩ Kỳ Hà Lan ngược lại ta biểu tình thì chắc hẳn sẽ bị thôi vì quy định của họ đặc biệt nghiêm ngặt. Riêng trong báo chí và truyền thông quốc tế do giới báo chí không khí rất dễ dãi dễ dàng, những người Việt Nam đây là các nhà báo và nhà truyền thông chí không thể dùng chỉ và những gì là một cái gì đó làm lao vô cùng.

Mình cũng phải hiểu trong chế độ độc đảng Cộng sản lãnh đạo thì chính đảng Cộng sản đã dành được chính quyền từ những cuộc biểu tình. Nhà nước hay ai đó cũng thế thôi kể cả một ông chủ doanh nghiệp ông đã dành được thị trường là bằng một biện pháp gì đó thì ông không bao giờ mua nhân vật A nhân vật B có được cái vũ khí như ông ta đã có.

Phải hiểu đó là tiếng nói của tập thể

Như xét về cuộc biểu tình hôm Chúa nhật 3 tháng 7 Giáo sư Nguyễn Huệ Chi cho rằng người dân đã phát huy được cái quyền lên tiếng của họ và lôi kéo sự đồng thuận của nhân dân qua banner tuyên cáo hùng hồn do một thanh niên được truyền cảm của Nhà hát Lớn Hà Nội. Ông chia sẻ:

-Khi người thanh niên được truyền cảm tuyên cáo là một cách biểu tình đặc biệt là tôi lên tiếng bằng một ngôn ngữ hùng hồn đòi hỏi ngôn ngữ này được đồng lòng người đi biểu tình nên họ chấp nhận từ cái ngôn ngữ này là một tiếng nói của tập thể chứ không còn của một cá nhân nào nữa, mà dù cả đoàn biểu tình vẫn là tập thể.

Giáo sư Huệ Chi cũng kể lại việc an ninh bắt người biểu tình bao vây trục công an phản ứng khi họ sẽ hải phiến thể người thanh niên bắt ra chỗ sau vài phút. Giáo sư Huệ Chi cho đây là sự chỉ định thể chế tinh thần yêu nước truyền cảm những hèn nhát của người thi hành pháp luật.

-Khi người thanh niên được tôi tuyên cáo là một cách biểu diễn nghệ thuật công cộng thì tôi nói rằng tôi lên tiếng bằng một bản tuyên ngôn hoàn toàn bí mật tuyên ngôn này được số đông những người đi biểu tình chấp nhận cái bản tuyên ngôn này là một tiếng nói của tập thể chứ không còn của một cá nhân nào nữa

Giáo sư Nguyễn Huân Chi

-Khi đoàn biểu tình rời Nhà hát lớn rồi thì an ninh lại vô cùng bất ổn một anh thanh niên vào trại, không hiểu là họ muốn làm gì. Thế nhưng khi đoàn biểu tình nhìn thấy, họ quay trở lại họ bao vây trại công an, đòi cho bằng được phải thả anh ấy ra, nếu không thì chúng tôi vẫn cứ đứng đây. Điệu này chúng tôi nhận được giá trị của mình trong việc làm chính nghĩa, vì được tin tức mà ra đi tu hành chứ không phải vì một mục đích nào khác cho nên đứng vững phớt lờ những tâm mà nói thì người chấp nhận biểu tình phải cúi xuống trước hành động chính nghĩa này. Vì vậy cho nên chỉ trong vòng 10 phút họ phải thả anh thanh niên ra. Nhận việc như thế theo tôi nó phản ánh sự thực tình của quần chúng và nhu cầu phải đi và cho thấy yêu cầu của bao giờ cũng hết sức thiêng liêng đối với dân tộc.

Sau những lần tham gia xuống đường vì qua Giáo sư Phạm Duy Hiền nhận xét việc của người trí thức cần làm hôm nay để góp sức tranh đấu một cách khoa học trước các luận điệu áp đặt của Trung Quốc, ông nói:

-Về tư cách một nhà khoa học tôi nghĩ rằng những nhà khoa học Việt Nam, những người trí thức Việt nam cần phải có cách chứng minh thật khoa học, khách quan rằng cái được gọi là bò cạp Trung Quốc là phi pháp rằng Trùng Sa và Hoàng Sa là của Việt Nam. Thực chất là bao nhiêu phần của Việt nam thật khoa học chứ không phải tất cả Hoàng Sa và Trùng Sa là của Việt Nam. Nếu có những chứng cứ khoa học và có những logic về mặt khoa học nó rõ ràng là như vậy. Nếu khoa học chứng minh được như thế nào thì chúng ta chấp nhận đó là một sự thật. Còn khi mình hô Hoàng Sa Trùng Sa là của Việt Nam thì đây chỉ là lòng yêu nước.

Mỗi ngày người dân mới có thêm kinh nghiệm về biểu tình và cảm nhận của họ thật phần khi làm được một điều có ý nghĩa cho quê hương. Bất kể tuấn tác, chức phận hay giai tầng xã hội, một tiếng nói góp vào cuộc biểu tình chính đáng là một tuyên ngôn mạnh mẽ nhất cho Trung Quốc và những ai còn màng về chế độ của mình hiểu ra dân tộc này có thể chết nhưng không thể khuất.